

(6) [לקמן נא], (ב) ציה
לז: ע"ש, (ג) [כחוצות ח.
גיטין לח: צ"ב מב.
סנהדרין פג: חולין קכב:],
(7) לעיל מט: ד"ה ל"א.

ח נדעיל וכו' **ח** נבקע
שהוא עוקב **ח** ודוא
מאז וכו' כמו לעיל
ע"ש (רש"י רעד)
וכי' ע"ש ודואשני;
ח בקעת דפד' **ח**
(גוליל). ודואל ציל אן
בו: **ח** ציל **שבתתנו**
וכי' בכמה כתי' ודפד'
לעיל וכו' ודואשני
ע"ש (דקס); חשק
שלמה לעיל **ח**
לוי' מיתור; ולתא
וכראשני
(דקס); **ח** שיל מוק
וה' (גליל); **ח** דפד'
ודבצי מוק **ח** מאי
וכי' כרשי (שבריי);
ח דפד' תחוס
הדשנת מאז ליה ע"ה
באמצ' ה' תחוס תחוס
אחד של מן העירוב
לביחור ותחוס של
ח תכונות לקנות **ח**
מן העירוב והלאה;
ח דפד' כמאי
דשקנ' ליה תרייתו
שו' ליה (רש"י רש"י
שבריי); **ח** כתי'
וכאל דפד' נוסף
אז ומיתו **ח** כמאי
דשקנ' ליה תרייתו
שו' ליה; ודבדוסו
המאורחוס
חשבונו
למפל
והשלישית
וכי' ברש"י שבריי;
ח ציל
שבתותיה (כתי'
ודפד'); **ח**

כללא מחיות נמי ד' קני ליה לבשמה
 ונאניו כפויים. כלומר שאני כולו רשות
 ונאניו משם והלאה ונני לנאניו ביה
 ונאניו עולה לו מן המנין: בד"א. דבמקום
 שהיה לו בןן סימן אילן או אבן ואמר
 לא כלן אלא כלן דבמקום רגליו לא ראה
 עד עיקרו מרי אלפי רוד' נחמדי מרי
 לנאניו: דאי מוקמת ליה באידך גיסא
 שהיה עומד שם בשעה שחשכה לו חור
 שפיר אכל לא קיים לו יל' ענבר השני
 דלא קיים ומאי אילן כיון שכל מחמיו של
 בשמחה קנה לו שם אכל אינו יודע אל
 שחשכה לו (ד) כל תחומי כל שיעור מחמיו
 לא אילן מורדנין לו נאניו של אילן וכלה
 ד' שחמית כאן וערבת כאן וכיון שנחמיו
 נעריבו לדרום ולדרום כעריבו לצפון.
 תחום שמיני לו עירוב של צפון לדרום
 אלא ויבאף אלף אמה לכאן ליהיו ליה
 ית הלך אלפים שיש לו לצפון מערוב
 ואלף לדרום צימו: ואם מיציו עיניו א'
 ואלף ב' דמחמיו תחום שלם מן המערב'
 ואפילו כנני עירי אינו דהא לא נחמיו
 צפון וזה עירוב הצפון מפסדיו אלפים
 ויחור לחומרא ומיאו במאי דשבקו^ה שרי
 ה שמינה חומרי דמריהו יתביין ליה^ה:
 ותחת האילן הואיל ואיכא למימר הכי
 לא למימר הכי קנה נאניו מן העירובין
 ויחור לא ראה לקנות בשמחה העירובין
 ידי פלוגמיהו דרב ושמואל במאי דרב
 וצין לרב מהא דקמי דקנה או לצפון
 שלוחמיהו^ה עמד ובשמי שמינה או
 שכן אכל ההם במקומו לא ראה לקנות
 בשמחה אמאי לא קני ההם תחת האילן
 כן לשמואל נמי הויה מיוצתה דהא
 נאניו רגליו ליחיד ליה אלפים ורד' צימו:
 והוא

[illegible]

ואסקינא לא שנו [אלא]
באילן שחתהו 'ר אמת
באלא כבאילן שחתהו 'ר
אמת כיון דרבי שבידת
אלא פחותא' אמת כי
מצד אחד ובין מצד אחר
היה מדרד לו 'ר אמת
אחת אחת כמנתי דרבי
נכר. **שחיה כוותיה דרבי**
היה שחיה בדרה דרבי
מכיר אילן אז גרד כו' ע'
בדיא שסיים 'ר אמת
שקבע אלף בל סיים ד'
אמת שקבע הוי זה
אילן מן סיימיה. לימא
תהוי תיובתא דשמואל
וביקום שמואל להא
ויקום שמואל להא
שחיהת תחת האילן והיה
ממקום רגליו דער עיקר
האילן. **אמר ר' אמת**
ונמצאו 'ר אילנות ואל
האילן חורן לחתומו ואין
אין קונה שבידת חור
לחתומו לפיכך אין לו
אלא ד' אמות (דנתיא)
אלא דנתיא הגיע
לאותו מקום מהלך את
הוא ודחצה לו אמה
כמה אימתי בזמן שהיה
באלא איה אמת שחיה
באלא איה אמת שחיה
חורן אלם היה אותו מקום
חורן לאילנים אמה של
חורן לו אלף ד' אמות
שהוא עומד בהן אבל (הו)
[אם] היה מקום שחיה
דער עיקר של אילן
אילנים מכוונות מהלך אל
כלל דש שמגיע תחת
האילן תעשה שם חמר
וגל דהא אל סיים מקום
שחתתו ויש לומר
שבתוך ד' אמות שהיה
עומד בהן מביטין שחיה
עשוי לו לאילנים אמת
דער קנה שבידת ועשוי
יצא חורן לחתומו ואל
לו אלף ד' אמות שחיה.
אמר ר' אמת שמואל
שחיה כוותיה דרבי
טעה ועירב לכ' ורחח

רוחות או שאמר לעבדיו
עצו ועיברו עלי אחד
צבד לו לעצב ואחד צבד
לדרוס מהלך בצפון
כנעני מי שעירב עליו
לדרוס וכו'. הנה טעה
ועיבד לב' רוחות ודמה
לזו שטעה ועיבר ברגליו
לקנות שביעת האילן
לא וקח לא יוז ממקומו
אלא אומר האילן בצפון
כנעני מי שעירב עליו
לדרוס כשמואל דאמר
מהלך אלפים אמה קשיא
לרב. ופרקינן רב תנא
הוא וחולק תנא על רב תנא.
ותביר דלרבי רב כי אמר
שי תחת האילן מן אמות
ולמטה כיון שיש לו